

Full diocesà

6 de novembre del 2016

p5 – Diada de Germanor 2016

p8 – "Nou itinerari de preparació al matrimoni", glossa del bisbe

Diumenge 13 de novembre, jornada de Germanor:
AMB TU, som una gran família

«Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè per a ell tots viuen»

Diumenge XXXII de durant l'any / Cicle C

Lectura del segon llibre dels Macabeus

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells, parlant per tots, digué: «Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares.» El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna.» Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: «Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt.» El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren corpresos de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures. Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dóna de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.»

(7,1-2,9-14)

Salm responsorial

Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.
(Salm 16)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina. Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continuareu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho féu Jesucrist.

(2,16-3,5)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar. [Per això li proposaren aquesta qüestió: «Mestre, Moisès ens va prescriure que si un home casat mor sense fills, el seu germà es casi amb la dona del difunt, per donar descendència al seu germà. Doncs bé: hi havia set germans. El primer, que era casat, morí sense fills. El segon, el tercer, i així fins al setè es van casar amb la dona del difunt i moriren sense deixar fills. Finalment ella també morí. Aquesta dona, per tant, en la resurrecció, de quin dels set serà l'esposa? Perquè tots set s'hi havien casat.»] Jesús els respongué: «En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè, per a ell tots viuen.»

(19,1-10)

«El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne»

Darreres controvèrsies

Josep Molist i Rifà, prev.

El fragment del segon llibre dels Macabeus descriu un episodi de resistència davant la imposició del culte pagà. La tortura despietada expressa la brutalitat d'Antíoc IV Epífanes, l'executor del poder hel·lènic. L'autor posa en boca dels torturats paraules sàvies i, sobretot, una confessió de fe. El martiri és fecund i fins i tot revelador. La força dels macabeus es troba en l'esperança de la resurrecció.

Aquesta primera lectura esdevé el pròleg de l'evangeli. Jesús ja ha arribat a Jerusalem. Una controvèrsia a l'atri del temple, el fòrum del judaisme. Els saduceus eren la casta sacerdotal. Instal·lats en el poder, monopolitzaven l'administració i la gestió del temple, signe i àmbit del poder jueu en temps de Jesús. Negaven i ridiculitzaven la fe en la resurrecció dels morts, mentre que els fariseus havien convertit el tema en cavall de batalla teològica. Per tal de posar a prova el messtratge de Jesús proposen una situació absurda, basada en una estúpida casuística. Però Jesús introdueix un altre llenguatge: en la vida eterna serem com els àngels. I no ho hem d'entendre en el sentit gnòstic, de convertir-nos en éssers incorporis i espirituals, sinó en el sentit que els àngels són els qui beneeixen Déu i contemplen la seva glòria. Ja només desitgen i viuen per a la bellesa. La doctrina paulina de la resurrecció subjau en el text lucà. Per això, la parusia no ha de crear en els cristians imaginacions fantasioses, perquè estem convençuts d'allò que diu sant Pau als romans: «Tant si vivim com si morim som del Senyor» (Rm 14,8). Aquesta és la bona doctrina en la qual ens hem de mantenir.

La imatge

«Déu digué a Moisès: Jo sóc el Déu del teu pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob» (Ex 3,6). Jesús se serveix d'aquestes paraules per a ensenyar que en el futur hi haurà una vida nova per la resurrecció, ja que «Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè gràcies a ell tots viuen» (Lc 20,38).

Foto: Moisès i la bardissa ardent (1642-45). Sebastien Bourdon. Museu de l'Hermitage

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

7 dilluns

— Sant Ernest, bisbe (†1148)
— Sant Fortià màrtir
Titus 1,1-9 / Salm 23 / Lluc 17,1-6

8 dimarts

— Sant Godofred, bisbe (1066-1115)
Titus 2,1-8.11-14 / Salm 36 /
Lluc 17,7-10

9 dimecres

— La Dedicació de la Basílica del Laterà (s.VI)
— Sant Teodor, màrtir (†304)
Ezequiel 47,1-2.8-9.12 / Salm / 45 /
Joan 2,13-22

10 dijous

— Dedicació de la catedral de Solsona
— Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església (s.V)
— Sant Andreu Avel·lí, prevere (1521-1608)
Filèmon 7-20 / Salm 145 /
Lluc 17,20-25

11 divendres

— Sant Martí de Tours, bisbe (†397)
2 Joan 4-9 / Salm 118 / Lluc 17,26-37

12 dissabte

— Sant Josafat, bisbe (1580-1623)
— Sant Emilià, prevere (†574)
3 Joan 5-8 / Salm 111 / Lluc 18,1-8

13 Diumenge XXXIII de durant l'any / Cicle C

— Sant Leandre, bisbe (s.VI)
— Sant Estanislau, jesuïta (1550-1568)
— Sant Dídac, religiós (1400-1463)
Malaquies 3,19-20a / Salm 97 / 2
Tessalonicencs 3,7-12 / Lluc 21,5-19

IV Jornades d'Arqueologia de la Catalunya Central

Museu Diocesà i Comarcal

Entre els dies 14 i 15 d'octubre de 2016 es van dur a terme les IV Jornades d'Arqueologia de la Catalunya Central, coorganitzades pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.

L'esdeveniment fou un èxit amb una participació de 192 inscrits que han pogut conèixer els resultats de les intervencions arqueològiques i paleontològiques més rellevants portades a terme a les comarques de l'Anoia, el Bages, el Berguedà, el Moianès, Osona i el Solsonès durant els anys 2014 i 2015.

El dia 14 les sessions es van dedicar integralment a un monogràfic dedicat a la recerca arqueològica portada a terme durant els darrers anys en

el Solsonès i el seu entorn. El dia 15 presentaren les comunicacions de les intervencions arqueològiques més rellevants, de les 140 portades a terme durant el període 2014-2015 a les comarques de la Catalunya Central i es donaren a conèixer algunes de les últimes novetats en relació a les troballes del 2016.

Les Jornades es van tancar dissabte a la tarda amb una visita oberta al públic i comentada al jaciment de Sant Esteve d'Olius i el seu cementiri, el qual recentment ha celebrat el seu centenari. La visita guiada va ser feta per part de l'equip de la Secció d'Arqueologia del Centre d'Estudis Lacetans. Durant els dos dies, també s'ha ofert l'oportunitat de conèixer el nucli antic de Solsona.

Les diverses ponències i comunicacions es van dur a terme a la Sala dels Sants Màrtirs del Palau Episcopal de Solsona i, el dia 14 a la tarda, al Saló de les Homilies d'Organyà de la Biblioteca Carles Morató de Solsona.

Mn. Climent Forner presenta el seu llibre a Tàrraga

Mn. Climent Forner presentà el seu llibre "Més fulles de tardor" a l'Ateneu de Tàrraga, tal i com va fer fa uns mesos a d'altres pobles.

Obriren l'acte unes paraules de benvinguda del rector de Tàrraga, Mn. Josep Maria Vilaseca, seguides d'una presentació a càrrec del cronista Josep Castellà. Després Mn. Climent Forner feu un ampli comentari de la seva trajectòria i obra amb cinquanta-tres llibre publicats i vuitanta-set goigs. També va explicar que està preparant un llibre per a l'any vinent per celebrar els seus noranta anys.

Climent Forner feu lectura d'una selecció d'articles de "Més fulles de tardor", acollits al final amb uns càlids aplaudiments del públic. Com a cloenda, el president de l'Ateneu, Antoni Tacies, adreçà unes paraules d'agraïment fent-li entrega d'un llibre d'imatges actuals de Tàrraga obra del fotògraf local Jaume Solé, així com signant en el Llibre d'Honor de l'entitat ateneïsta.

La Diada de Germanor 2016: "Amb tu, som una gran família"

SubDep. d'Autofinançament del Dep. d'Economia

Des de ja fa un temps, tota la diòcesi està reflexionant i imaginant un treball pastoral a les parròquies que doni un nou impuls. Tots els fidels desitgem que les parròquies es renovin, es revitalitzin i esdevinguin comunitats vives, orants, fraternes i evangelitzadores. Gràcies a la inspiració de l'Esperit Sant, s'ha elaborat un Pla pastoral diocesà que defineix els camins per assolir l'objectiu d'aquesta renovació i creixement de la vida de fe als nostres pobles, viles i ciutats.

Aquest Pla demana la pregària de tots. Demana també que molts ofereixin el seu temps per a preparar-se i per a organitzar i realitzar escoles de pregària, cursos d'evangelització, grups de reiniciació cristiana, unes noves catequesis pre-sagramentals, nous projectes per als infants, adolescents i joves i un treball de caritat i servei encara més ampli i profund.

Tots podem col·laborar en l'apassionant aventura de la nova evangelització: tots podem pregar, treballar i contribuir econòmicament. "Amb tu, som una gran família" tal com expressa el lema d'aquest any i veureu que cadascú pot aportar la seva petita llavor per formar aquesta gran família.

El proper dia 13 de novembre la vostra parròquia celebrarà, juntament amb totes les parròquies del bisbat, la jornada

de Germanor. És una bona ocasió per reforçar les aportacions que feu normalment a la vostra parròquia.

Podeu trobar més informació a la revista del dia de l'Església diocesana (a la vostra parròquia) o a la web del bisbat www.bisbatsolsona.cat.

Inici de la Visita pastoral al Pla d'Urgell

El cap de setmana del 15 i 16 d'octubre el Sr. Bisbe va iniciar la visita Pastoral a l'Arxiprestat Pla d'Urgell. El dissabte a la tarda es va fer present, tot celebrant l'eucaristia, a la parròquia de Seana. Diumenge al matí a Miralcamp i, tot seguit, a Mollerussa. Cal ressaltar que, a Mollerussa, es va aprofitar per iniciar el curs de totes les activitats que es duen a terme a la parròquia i al final de la missa el Bisbe va fer l'enviament de les persones de cada grup a la realització de la missió que tenen encomanda. També hi va haver l'agraïment a Mn. Lluís Solsona i Bernat per la seva dedicació i servei que durant tants anys ha realitzat a la parròquia de Mollerussa. Se li va fer lliurament d'un sant sopar, i uns punts de llibre, com a recordatori, on se li agràia la seva tasca. Al final, tal com és costum des de fa uns anys a la Parròquia de Mollerussa a l'inici i acabament de curs, hi va haver als porxos de l'Església un "pica pica" per als assistents. Van ser uns moments distesos per saludar-nos i compartir els uns amb els altres. Informa: Parròquia de Mollerussa

Memòria de Ramon Castelltort i Miralda, escolapi i poeta

Jaume Ferrer i Piñol

El P. Ramon Castelltort i Miralda, escolapi, va néixer a Igualada el 8 de setembre de 1915 i morí a Barcelona el 10 de gener de 1966. La seva vida s'estroncà força jove, a cinquanta anys. El 7 d'octubre proppassat es va celebrar a la Biblioteca Central de la capital de l'Anoia, un acte de memòria qualificat com «d'inventari cultural per a Igualada».

Autoritats diverses ho resumiren així en la valoració feta en els seus parlaments durant la sessió, i també es manifestaren semblantment el centenar llarg d'espectadors que ompliren a vessar aquell espai. Ens en volem fer ressò en aquesta pàgina per la qualitat humana, religiosa i literària de la persona homenatjada en els seus 100/50 anys. Així s'anunciava: cent del naixement i cinquanta de la mort, efemèrides que s'han acomplert ben recentment.

L'autodenominada «Comissió Amics del Pare Castelltort» tingué cura de l'organització de l'acte, amb el suport del Departament de Cultura de l'Ajuntament i de l'alcalde igualadí, Marc Castells, el qual fou present a la biblioteca, acompanyat del regidor de Promoció Cultural, Pere Camps. Hi havia representació de l'Escola Pia de Catalunya, amb el seu vicari provincial, P. Josep Ma. Canet, l'arxiver, P. Joan Florensa, el director de l'Escola Pia d'Igualada, Jaume Ars,

i la directora del Col·legi P. Ramon Castelltort d'Igualada, Ester Garriga. Amb una àmplia representació familiar del poeta: havien estat dotze germans, dels quals només sobrevisseu la Mercè, carmelita descalça. Altres persones vingudes de Barcelona, com Octavi Fullat, membres de Poesia Viva de la ciutat comtal, ex-alumnes i persones foranes volgueren ser presents en aquest homenatge de la ciutat.

Jaume Ferrer va ser autor del guió i conduí l'acte, en el qual intervingueren els Antoni Miranda, Adoració Aliberch, Maria Castelltort, Arnau Pujol i Claudina Canals.

Aquesta darrera s'encarregà també d'oferir al piano composicions adients a la temàtica, amb un excel·lent audiovisual d'Òscar López i l'enregistrament d'un poema recuperat amb la veu del pare Ramon (reservat, com a sorpresa, per a la cloenda de l'acte). Però qui fou i qui es el Pare Ramon Castelltort? Aquestes foren les preguntes que s'encarregà de contestar Joan Valls, professor de literatura castellana. Va resseguir de manera didàctica el context i l'entorn social de l'època del poeta, i apropà als assistents el perfil peculiar de l'escolapi igualadí.

El professor Valls oferí detalls biogràfics i valoracions lite-

ràries de l'obra del pare Ramon, fruit del seu propi coneixement professional, i també resumí opinions de destacades personalitats del seu temps. La major part de l'obra la va concebre en castellà, llengua emprada en la seva formació. Són els anys passats a Iratxe (Navarra), a Albelda (Logronyo) i també a Estella (Navarra altra volta). Tornà a Barcelona, però l'any 1961 va ser destinat a Madrid. Fora de Catalunya serà «el catalán»; però, quan torna a Barcelona, el fet d'escriure en castellà tampoc no li facilitarà l'entrada en determinats cercles culturals de la seva benvolguda terra nadiua.

Tenia devoció recíproca, i abundant correspondència, amb intel·lectuals de l'època, com Eduardo Marquina o José M. Pemán. Va ser mestre d'infinitat d'alumnes després famosos, «fou articulista de premsa, assagista, dramaturg, traductor —tot això ens ho recordava el senyor Valls—, conferenciant a París, a Milà, a Lovaina, a Coimbra i a la Universitat Pontifícia de Salamanca, on fins i tot li van oferir una càtedra, i poeta». El P. Castellort va ser considerat, potser, el més important poeta religiós de nostra postguerra. Un gran místic, d'una religiositat que —veus importants deien d'ell— «no tenia res a

envejar a santa Teresa de Jesús o a sant Joan de la Creu». Aquest misticisme, el seu lirisme, es convertia en tendresa infinita quan escrivia poemes en català a la seva família i particularment a la seva mare, la «nena dels ulls dolços», a la qual venerava, i enyorava des de la distància.

El debut com a poeta —directe i abassegador— el va fer amb «Mi soledad sonora» (se'n va oferir un fragment, en veu en off, per part de Maria Teresa Ratera). Alguns dels llibres o poemes més celebrats van ser, entre altres, «Poema del ciego que vio a Cristo», «Nadal de guerra» (en català), «Arpa en éxtasis», «Voz sin alas», «Viento que gime», «...tan herida de adioses», les antologies... i l'inevitable etcètera. També de prosa lírica: «Breviari espiritual», «Padre nuestro que estás en los cielos», «Ecos y perfiles (de baladas, salmos místicos, coloquios místicos, parábolas...)». Vuit obres de teatre (una d'elles, «José de Calasanz», 1949, Premi Piquer de la Real Academia Española de la Lengua). Llibres d'assaig, i una vintena de traduccions. I les homilies com a sacerdot, que es diu que eren excepcionals.

Una figura bastant desconeguda, que caldria conèixer i recordar.

El llibre

Salm del fill sacerdot

Ramon Castellort

*Si un dia a Déu li vaig poder ¡sí! /
és, Mare, perquè a l'aula / primera
dels teus braços vaig capir / la
primera paraula / amb què Crist
preguntava: Em vols seguir?
I si en deixar els teus braços / —
plorós, prò decidit— no hi vaig tor-
nar / és perquè vas guiar els meus
primers passos, / senyalant-me
l'encís d'un més enllà.
I em va ser dolç seguir / la llum de
Déu, renunciant al món / perquè
em vas ensenyar cada matí / a fer-
li un bes al front.
¿T'estranyaràs encara / si l'aire
pren un caire de cançó / i em tre-
mola la veu en dir-te ¡mare! / amb
la mateixa tremolor / amb què
acotat avui damunt de l'ara / he dit
uns mots de Consagració?
Tot el miracle de la meua veu / és
l'amor teu esdevingut miracle. /
No pesa gens la creu / quan una
Mare ens fa de Cirineu / i venim
del Cenacle!
Ser sacerdot i tenir mare encara!
/ Hi pot haver joia més gran? / Si
fins Déu va voler-se fer un infant /
per poder tenir mare!*

Nou itinerari de preparació al matrimoni

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa anys que davallen el nombre de celebracions del sacrament del matrimoni. A més, les parelles que es casen majoritàriament ja conviuen i volen fer més sòlid el seu projecte de parella a causa del naixement d'un fill. Aquesta realitat, impensable fa 20 anys, demana un canvi en el contingut i l'estil de preparació al matrimoni.

Ja fa anys que s'explora fer del curset un primer anunci de l'Evangeli. Els encerts i fracassos d'aquestes experiències desemboquen en una proposta d'itinerari de preparació al matrimoni que, si Déu vol, començarà a experimentar-se en algunes parròquies i arxiprestats de la diòcesi i que estic convençut que suposarà una passa endavant en la conversió pastoral de les preparacions als sacraments.

El treball d'evangelització que s'està duent a terme a la diòcesi, ens ha mostrat que les conversions d'adults allunyats es donen quan hi ha recerca de sentit, invitacions significatives a mitjans adequats, decisions lliures i, sobretot, l'acció de la gràcia de Déu. Així, doncs, el nou itinerari de preparació al matrimoni consisteix en un acompanyament personalitzat que, enmig de la conversa sobre els interrogants i les inquietuds dels futurs esposos, invita oportunament i lliurement al mitjà de primer anunci i de conversió més proper o adaptat a llur situació i interès –curs Alpha, recés d'Emmaús, Curs Nova Vida-. També ofereix “una mena de ‘iniciació’ al sacrament del matrimoni que els porti [als futurs esposos] els elements necessaris per a poder-lo rebre amb les millors disposicions i començar amb certa solidesa la vida familiar” (AL 207). Aquesta formació serà per als qui ho vulguin i consistirà en un cap de setmana intensiu, en grup, vivencial i testimonial per als qui desitgin una millor preparació al sacrament.

El nou itinerari té com a proposta base tres trobades personalitzades, dues d'elles en el marc d'un sopar a la casa del ma-

trimoni que acull i acompanya. El contingut és el testimoni del matrimoni acollidor a partir de les preguntes i les inquietuds dels promesos i les invitacions, en el marc d'apertura i confiança que es generi, a les diferents ofertes esmentades.

La gràcia d'aquest nou itinerari és l'acolliment càlid, personalització de la formació i la llibertat. La parella sense interès podrà continuar enllestit-ho amb una tarda de preparació en grup. Aquella altra que vulgui una preparació més pausada i personalitzada podrà fer aquest nou itinerari. Aquella que, arran d'aquest acolliment, desitja provar alguna de les propostes que li seran presentades, podrà assistir-hi i continuarà essent acompanyada fins que el Senyor faci la gràcia de la seva conversió i incorporació a una comunitat cristiana.

Us demano que pregueu, doncs, per aquesta nova experiència: que hi hagi matrimonis joves de les nostres parròquies que vulguin fer aquest servei; que hi hagi promesos que escullin aquest nou itinerari; i que el Senyor es valgui d'aquest nou esforç per a fer créixer les nostres comunitats parroquials.

